

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΛΟΥΚΑ (Λκ. ιγ΄, 10-17)
8 Δεκεμβρίου 2019

Μια ξεκάθαρη και σαφέστατη καταδίκη της θρησκευτικής τυπολατρίας αποτελεί η σημερινή Ευαγγελική περικοπή. Ο Ευαγγελιστής Λουκάς μάς λέει ότι ο Χριστός θεραπεύει την ημέρα του Σαββάτου και αυτό γίνεται άφορμή να συγκρουστεί με τον Ιουδαϊσμό της εποχής του, που είχε μετατρέψει τις εντολές του Δεκαλόγου και του Νόμου σε ένα στείο σύστημα υποχρεώσεων και περιορισμών. Ο παραλογισμός της αντίδρασης του θρησκευτικού κατεστημένου τραγικός. Ο άρχισυνάγωγος αγανακτεί, επειδή το θαύμα του Χριστού καταργεί την άργια του Σαββάτου, η οποία προέρχεται από τον Θεό. Το μήνυμα, επομένως, της σημερινής περικοπής μάς αγγίζει και μάς αφορά όλους, αφού συχνά, ίσως και άσυναίσθητα, προτάσσουμε κάποιους θρησκευτικούς και τελετου-ργικούς τύπους χωρίς αντίκρισμα καρδιάς και ζωής. Οί θεραπεύεις του Χριστού την ημέρα του Σαββάτου φανερώνουν το πνεύμα της αγάπης και της έλευθερίας, που πρέπει να υπάρχει πάντοτε στην τήρηση των εντολών του Θεού. Αν και η ουσία υπερβαίνει τον τύπο, παρόλο αυτά ο τύπος χρειάζεται στο βαθμό και στο μέτρο που περιφρουρεί και εκφράζει την ουσία.

Η τυπολατρία, ως ροπή του ανθρώπου να προσηλώνεται στους τύπους και να αρνείται την ουσία των πραγμάτων, των γεγονότων και των καταστάσεων, αποτελεί την παθολογία της θρησκευτικής μας ζωής. Αυτή η ανθρώπινη τάση είναι μια μορφή σκλαβιάς του πνεύματος, που βάζει, στο όνομα του Θεού, κανόνες πάνω από τον άνθρωπο και τις ανάγκες του. Βέβαια, δεν μπορούμε να διανοηθούμε την όμαλη όργάνωση και λειτουργία της κοινωνίας, αλλά και την δομή κάθε θρησκευτικής ζωής, χωρίς τυπικές διατάξεις, θεσμούς και νόμους. Έλευθερία δεν σημαίνει ασύδοτη και ανεύθυνη παραβίαση του τύπου, αλλά προτίμηση της ουσίας, όταν αυτή άχρηστεύεται από τον τύπο. Γι' αυτό και το κήρυγμα του Χριστού και το μήνυμα του Ευαγγελίου πρέπει να είναι φτερά που μάς ανεβάζουν στην κατά Θεόν ζωή και όχι βαρίδια που μάς καταπιέζουν και πνίγουν την έλευθερία μας και την ψυχή μας. Πρέπει να είναι σκαλοπάτια, για να ανακαλύπτουμε την ουσία των πραγμάτων, και όχι έμπόδια που μάς παγιδεύουν και μάς κλειδώνουν στην τυπικότητά τους. Για τον θρησκευόμενο άνθρωπο κάθε εποχής, ο έξωτερικός θρησκευτικός τύπος είναι απαραίτητος αλλά και κρίσιμος. Είναι η λυδία λίθος που δοκιμάζει την έσωτερική μας σχέση με τον Θεό, τον έαυτό μας και τους άλλους. Σε αυτό ακριβώς το σημείο, όποιος δεν θέλει να προχωρήσει στον άπαιτητικό δρόμο της θυσιαστικής αγάπης που κοστίζει πολλά, κλείνεται και

περιχαρακώνεται στὸν ἐξωτερικὸ τύπο ποὺ δὲν κοστίζει τίποτε. Νά, γιατί ἡ τυπολατρία εἶναι ἐλκυστική, ἔστω καὶ ἂν εἶναι ὀλέθρια, ἀφοῦ ἡ στεῖρα εὐσέβεια εἶναι τὸ ἡμίμετρο τῆς εὐκόλης θρησκευτικότητας μας. Ὅποιος διαστρεβλώνει καὶ κακοποιεῖ τὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ μένει τελικά μὲ τὸ ἄδειο κέλυφός της. Ἀλλὰ ἡ ἐμμονὴ στοὺς θρησκευτικούς τύπους κρύβει κάτι ἀκόμη πιὸ ἀπειλητικό. Πρόκειται γιὰ μιὰ νέου εἴδους εἰδωλολατρία, ποὺ γίνεται πιὸ τρομακτική, ὅταν ἐμφανίζεται μέσα στὴν ἴδια τὴν Ἐκκλησία. Εἶναι ἡ ἀντικατάσταση τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ μὲ τὴν φύλαξη τοῦ Σαββάτου, δηλαδή τοῦ κάθε ἐξωτερικοῦ τύπου. Αὐτὸ θὰ πρέπει νὰ μᾶς ἀπασχολεῖ ιδιαίτερα, γιὰ νὰ προσέχουμε, κάθε φορά ποὺ μπαίνουμε στὸν πειρασμὸ νὰ μένουμε στὴν μορφή καὶ στὸν τύπο, ἀλλὰ νὰ χάνουμε τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἀγάπη. Σὲ ἄλλη περίπτωση ὁ Χριστὸς εἶχε πεῖ ὅτι «τὸ Σάββατο ἔγινε γιὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὸ Σάββατο» (Μάρκ. 2,27)• καὶ δυστυχῶς σήμερα βλέπουμε τὸν θρίαμβο τοῦ «Σαββάτου» πάνω στὸν Υἱὸ τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸς ὁ θρίαμβος τῆς τυπολατρίας ἐκδηλώνεται συχνά μὲ τὸν φανατισμὸ καὶ τὴν διάσπαση τῶν πιστῶν σὲ φατρίες, οἱ ὁποῖες καταδικάζουν ὅλους τοὺς ἄλλους ποὺ σκέπτονται διαφορετικὰ ἀπὸ αὐτούς. Συγκρούονται μεταξύ τους καὶ ἐξαντλοῦν τὸν ζῆλο τους στὴν ὀρθότητα τῶν τυπικῶν διατάξεων καὶ κανονισμῶν, στὴν βαρύτητα τῶν περιορισμῶν καὶ τῶν ἀπαγορεύ-σεων, στὴν ἀυστηρότητα τοῦ ἀσκητισμοῦ καὶ τῶν κανόνων.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἅς ἀναρωτηθοῦμε, ὁ τύπος τῆς εὐσέβειάς μας ἀνταποκρίνεται στὴν ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ γιὰ ἀγάπη στὸν Θεὸ καὶ τὸν συνάνθρωπο; Ποῦ, ἄραγε, μέσα στὴν εὐσέβειά μας βρίσκεται ὁ ἄνθρωπος γιὰ τὸν ὁποῖο ἦρθε ὁ Χριστὸς στὸν κόσμο; Ἄν, ἴσως, μέσα στοὺς τύπους τῆς εὐσέβειας μας ὑπάρχει ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν Θεό, πῶς ἐκδηλώνεται ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν ἄνθρωπο; Οἱ γιορτὲς ποὺ ἔρχονται εἶναι μιὰ εὐκαιρία νὰ τὸ ἀνακαλύψουμε καὶ νὰ τὸ ἐπιβεβαιώσουμε. Ἀμήν.

[dkpdf-button]